

Sygn. akt II K 419/18

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 21 lutego 2019 roku

Sąd Rejonowy w Tomaszowie Mazowieckim w II Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący: SSR Anna Gąsior – Majchrowska

Protokolant: st. sekr. sądowy Maria Rytych

st. sekr. sądowy Teresa Jędrzejczyk

przy udziale Prokuratora Prokuratury Rejonowej w Tomaszowie Mazowieckim: Waldemara Szymańskiego

po rozpoznaniu w dniach: 16.11.2018 r. i 07.02.2019 r.

sprawy:

M. M. (1)

syna S. i H. z domu P.

urodzonego w dniu (...) w T.

oskarżonego o to, że:

I. W czasie od dnia 1 sierpnia 2017 roku do dnia 17 sierpnia 2017 roku w miejscowości S. gm. Ż., gm. Ż., pow. (...), woj. (...), działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej doprowadził T. G. do niekorzystnego rozporządzenia własnym mieniem w kwocie 8.770,76 złotych, w ten sposób, że za pomocą wyzyskania niezdolności pokrzywdzonej do należytego pojmowania przedsiębranego działania wynikającego ze stanu zdrowotnego pokrzywdzonej niepozwalającego na swobodne i świadome podjęcie decyzji i wyrażenie woli, która działała pod wpływem błędu, wykonał w jej domu w miejscowości S. nr 36 roboty remontowo-budowlane, dokonując zawyżenia obmiarów ilościowych wykonanych prac, stosując materiały niepełnowartościowe, zawyżając ilości i koszty wykonanych prac, pobierając zawyżone wynagrodzenie, czym działał na szkodę T. G. w kwocie 8.770,76 złotych

tj. o przestępstwo określone w art. 286 § 1 kk

S. S. (1) z domu K.

córki J. i M. z domu Z.

urodzonej w dniu (...) w R.

oskarżonej o to, że:

I. W czasie od dnia od 18 lipca 2017 roku do dnia 18 sierpnia 2017 roku działając z góry powziętym zamiarem, w krótkich odstępach czasu w celu osiągnięcia korzyści majątkowej,

doprowadziła T. G. do niekorzystnego rozporządzenia własnym mieniem w kwocie 43.318,29 złotych, w ten sposób, że za pomocą wyzyskania niezdolności pokrzywdzonej do należytego pojmowania przedsiębranego działania wynikającego ze stanu zdrowotnego pokrzywdzonej niepozwalającego na swobodne i świadome podjęcie decyzji i wyrażenie woli, która działała pod wpływem błędu, nakłoniła T. G. do wypłacenia pieniędzy z konta bankowego

w kwocie 43.318,29 złotych, po czym je zabrała dla siebie bez zamiaru zwrotu, wykorzystując w/w nieświadomość pokrzywdzonej w zakresie przedsiębranego działania, czym działała, na szkodę T. G. w kwocie 43.318,29 złotych

tj. o przestępstwo określone w art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k.

1. oskarżonego **M. M. (1)** uznaje za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu opisanego w akcie oskarżenia, z tą zmianą, że w miejsce wyrażenia „W czasie od dnia 1 sierpnia 2017 roku” przyjmuje wyrażenie „W czasie od dnia 31 lipca 2017 roku”, to jest czynu wyczerpującego dyspozycję art. 286 § 1 k.k. i za to na podstawie art. 286 § 1 k.k. wymierza mu karę 10 (dziesięciu) miesięcy pozbawienia wolności;
2. na podstawie art. 69 § 1 k.k., art. 69 § 2 k.k., art. 70 § 1 k.k. wykonanie orzeczonej kary pozbawienia wolności warunkowo zawiesza oskarżonemu **M. M. (1)** na okres próby 2 (dwóch) lat;
3. na podstawie art. 46 § 1 k.k. orzeka wobec oskarżonego **M. M. (1)** na rzecz pokrzywdzonej T. G. tytułem naprawienia szkody w całości kwotę 8.770,76 (osiem tysięcy siedemset siedemdziesiąt złotych siedemdziesiąt sześć groszy);
4. na podstawie art. 72 § 1 pkt 1 k.k. zobowiązuje oskarżonego **M. M. (1)** do informowania kuratora o przebiegu okresu próby na piśmie co sześć miesięcy od uprawomocnienia się wyroku;
5. zasądza od oskarżonego **M. M. (1)** na rzecz Skarbu Państwa kwotę 1792 (jeden tysiąc siedemset dziewięćdziesiąt dwa) złote tytułem poniesionych w sprawie wydatków i wymierza mu opłatę w wysokości 180 (sto osiemdziesiąt) złotych;
6. oskarżoną **S. S. (2)** uznaje za winną popełnienia zarzucanego jej czynu opisanego w akcie oskarżenia, z tą zmianą, że w miejsce wyrażenia „do dnia 18 sierpnia 2017 roku” przyjmuje wyrażenie „do dnia 16 sierpnia 2017 roku”, zaś w miejsce wyrażenia „w kwocie 43.318,29 złotych” przyjmuje wyrażenia „w kwocie co najmniej 40.000 złotych” to jest czynu wyczerpującego dyspozycję art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k. i za to na podstawie art. 286 § 1 k.k. wymierza jej karę 10 (dziesięciu) miesięcy pozbawienia wolności;
7. na podstawie art. 69 § 1 k.k., art. 69 § 2 k.k., art. 70 § 1 k.k. wykonanie orzeczonej kary pozbawienia wolności warunkowo zawiesza oskarżonej **S. S. (2)** na okres próby 2 (dwóch) lat;
8. na podstawie art. 46 § 1 k.k. orzeka wobec oskarżonej **S. S. (2)** na rzecz pokrzywdzonej T. G. tytułem naprawienia szkody w części kwotę 40.000 (czterdzieści tysięcy) złotych;
9. na podstawie art. 72 § 1 pkt 1 k.k. zobowiązuje oskarżoną **S. S. (2)** do informowania kuratora o przebiegu okresu próby na piśmie co sześć miesięcy od uprawomocnienia się wyroku;
10. zasądza od oskarżonej **S. S. (2)** na rzecz Skarbu Państwa kwotę 2.174 (dwa tysiące sto siedemdziesiąt cztery) złote tytułem poniesionych w sprawie wydatków i wymierza jej opłatę w wysokości 180 (sto osiemdziesiąt) złotych.

Sygn. akt II K 419/18

UZASADNIENIE

Oskarżyciel publiczny – Prokurator Prokuratury Rejonowej w Tomaszowie Mazowieckim postawił oskarżonym:

M. M. (1) zarzut popełnienia czynu polegającego na tym, że w czasie od dnia 1 sierpnia 2017 roku do dnia 17 sierpnia 2017 roku w miejscowości S. gm. Ż., gm. Ż., pow. (...), woj. (...), działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej doprowadził T. G. do niekorzystnego rozporządzenia własnym mieniem w kwocie 8.770,76 złotych, w ten sposób, że za pomocą wyzyskania niezdolności pokrzywdzonej do należytego pojmowania przedsiębranego działania wynikającego ze stanu zdrowotnego pokrzywdzonej niepozwalającego na swobodne i świadome podjęcie decyzji i wyrażenie woli, która działała pod wpływem błędu, wykonał w jej domu w miejscowości S. nr 36 roboty remontowo-budowlane,

dokonując zawyżenia obmiarów ilościowych wykonanych prac, stosując materiały niepełnowartościowe, zawyżając ilości i koszty wykonanych prac, pobierając zawyżone wynagrodzenie, czym działał na szkodę T. G. w kwocie 8.770,76 złotych, to jest przestępstwa określonego w art. 286 § 1 kk.

S. S. (2) zarzut popełnienia czynu polegającego na tym, że w czasie od dnia od 18 lipca 2017 roku do dnia 18 sierpnia 2017 roku działając z góry powziętym zamiarem, w krótkich odstępach czasu w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, doprowadziła T. G. do niekorzystnego rozporządzenia własnym mieniem w kwocie 43.318,29 złotych, w ten sposób, że za pomocą wyzyskania niezdolności pokrzywdzonej do należytego pojmowania przedsiębranego działania wynikającego ze stanu zdrowotnego pokrzywdzonej niepozwalającego na swobodne i świadome podjęcie decyzji i wyrażenie woli, która działała pod wpływem błędu, nakłoniła T. G. do wypłacenia pieniędzy z konta bankowego w kwocie 43.318,29 złotych, po czym je zabrała dla siebie bez zamiaru zwrotu, wykorzystując w/w nieświadomość pokrzywdzonej w zakresie przedsiębranego działania, czym działała, na szkodę T. G. w kwocie 43.318,29 złotych, **tj. o przestępstwa określonego w art. 286 § 1 kk w zw. z art. 12 kk**

W toku przewodu sądowego Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny :

T. G. ma 76 lat zamieszkuje wraz z bratem W. K. w wieku 68 lat w miejscowości (...), gmina Ż., województwo (...). W 2010 roku T. G. uczestniczyła w wypadku komunikacyjnym na skutek którego miała złamane obie nogi i miednicę, wymagała opieki i leczenia. Osoba, która spowodowała wypadek zorganizowała jej rehabilitację oraz uzyskała odszkodowanie i dożywotnią rentę inwalidzką w wysokości 960 złotych miesięcznie. Na konto należące do T. G. w Banku (...) w dniu 4 lipca 2017 roku wpłynęła kwota 97.626 złotych.

T. G. porusza się przy pomocy balkoniku.

W dniu 5 lipca 2017 roku T. G. upoważniła do konta brata W. K.. Pobrano wówczas 9.000 złotych celem przeznaczenia ich na wymianę okien i założenie wody w domu.

Od tego czasu S. S. (2) przychodziła do T. G., sprzątała, gotowała, prała i miało za to płacone, ale nie były wystawiane żadne pokwitowania na powyższą okoliczność.

W dniu 18 lipca 2017 roku pobrano z konta T. G. kwotę 40.000 złotych. T. G. była w banku ze S. S. (2) i jej siostrą. S. S. (2) schowała pieniądze do swojej torebki.

W okresie od dnia 31 lipca 2017 roku do dnia 17 sierpnia 2017 roku M. M. (1) z pomocą ojca S. M. i kolegi J. A. wykonywał remont mieszkania T. G. i W. K..

W dniu 10 sierpnia 2017 roku pobrano z konta T. G. kwotę 21.000 złotych. T. G. była w banku ze S. S. (2), a zawiozła je córka S. W. M..

W dniu 16 sierpnia 2017 roku pobrano z konta T. G. kwotę 51.700 złotych. T. G. była w banku ze S. S. (2), a zawiozła je siostra S. S. (2). Tego samego dnia zostało założone na T. G. konto w Banku (...) SA Oddział w K., na które wpłacono kwotę 40.000 złotych.

W dniu 17 września 2017 roku W. S. (2) z J. T. i T. G. pojechali szukać po bankach pieniędzy, renta dożywotnia pozostała w tym banku, w którym dokonano przelew z tytułu odszkodowania, a pieniądze były przeniesione do innego banku. Stwierdzili, że na koncie było niecałe 40000 złotych, była założona karta do bankomatu, poprosili o skasowanie karty, żeby nikt tej karty nie używał. Tej karty nie miała T. G., ani tej faktury przeniesienia z banku do banku. T. G. nie pamiętała w jaki sposób zostało to dokonane.

(zawiadomienie o wyłudzeniu pieniędzy złożone przez W. S. (2) k.1-2

pismo o przyznaniu odszkodowania k.8

wyciąg z banku k.9-10

umowa z Bank (...) k.11-16, k.56-66

zestawienie kosztów remontu k.18

rachunki k.19-23v

notatki urzędowe k. 26, k. 29

protokół zatrzymania rzeczy k.51-53, k.107-109

pismo i wyciąg z banku k.54-55

płyta CD k.67

protokół oględzin nagrania z banku k.68-78

śląd przedmiotu Nr 1 k.110

zeznania świadka W. S. (2) k. 4-5, k. 154v.-155v.

zeznania świadka J. T. k. 33-34, k. 156-157v.

częściowo zeznania świadka T. G. k. 40-42, k. 151v.-152

częściowo zeznania świadka W. K. k. 40-42, k. 152v.-154

częściowo wyjaśnienia oskarżonego M. M. (1) k. 100-101, k. 149-150

częściowo wyjaśnienia oskarżonej S. S. (2) k. 105-106, k. 150v.-151

częściowo zeznania świadka S. M. k. 211-211v.

częściowo zeznania świadka J. A. k. 211v.-212

częściowo zeznania świadka W. M. k. 212v.-213

zeznania świadka H. P. k. 213-213v.

zeznania świadka M. K. k. 213v-214

zeznania świadka S. K. k. 214-214v.)

Jako wykonawca M. M. (1) dopuścił się następujących nieprawidłowości na szkodę zamawiającej:

11. nie sporządził umowy o wykonanie robót remontowo – budowlanych w formie pisemnej, przez co naraził ją na dochodzenie praw z gwarancji i rękojmi tylko na drodze sądowej,
12. dokonał zawyżenia obmiarów ilościowych wykonanych prac,
13. stosował materiały niepełnowartościowe,
14. część prac ze względu na niską jakość wykonania nie kwalifikuje się do uznania – odbioru,

15. nie wykonał i nie okazał dowodów na wykonania prób technicznych i pomiarów potwierdzających poprawność wykonania instalacji i bezpieczeństwo użytkowania, dotyczy to prób ciśnieniowych instalacji wody c/w i EE – gniazda odbiorcze z uziomem,
16. nie dokonał poprawnego i wiarygodnego rozliczenia finansowego wykonanych prac,
17. część prac wykonał z naruszeniem „sztuki budowlanej” i rzetelności zawodowej, jak wentylacja grawitacyjna – kratka, przyłączenie pieca, czy też odpływ kanalizacji,
18. nie uporządkował placu budowy po zakończeniu robót i nie usunął materiałów porozbiórkowych.

Nadto, wykonawca jako podmiot gospodarczy za wykonane prace nie wystawił pokrzywdzonej jako zamawiającej poprawnego rachunku imiennego ze stawką VAT = 8%.

M. M. (1) jako wykonawca zawyżył ilości i koszty wykonanych prac, za co pobrał zawyżone wynagrodzenie o kwotę co najmniej równą różnicy w/w wskazanych rachunków tj. 21.410 złotych – 12.639,24 złotych = 8.770,76 złotych.

(raport z opinii technicznej k. 86)

Pokrzywdzona T. G. prezentuje normalny rozwój umysłowy na poziomie znacząco poniżej przeciętnej w zakresie zdolności intelektualnych. Należy jednak pamiętać, że pokrzywdzona nie znajduje się w adekwatnym do wieku życia i wykształcenia poziomie rozwoju umysłowego. Zdolność do czynienia i odtwarzania spostrzeżeń u opiniowanej jest ograniczona. Jest osobą o zmniejszonej zaradności życiowej i dojrzałości emocjonalnej. Ma ograniczoną zdolność rozumienia szeregu sytuacji społecznych, zwłaszcza tych, które wymagają abstrakcyjnego myślenia: analizy prawdopodobieństwa zdarzeń aktualnych i przyszłych, oceny ich związku z sytuacją osobistą, oraz oceny ryzyka ich podejmowania. Zeznania pokrzywdzonej stanowią rzeczywiste odzwierciedlenie jej osobistych przeżyć, są szczere, istota rodzaju wydarzeń jest wiernie odtworzona. Nie posługuje się kłamstwem, konfabulacją i wymyślaniem nie zaistniałych faktów. Zaobserwowano posługiwanie się wiadomościami zasugerowanymi i obniżony krytycyzm myślenia, który powoduje jej podatność na sugestię. Z samego faktu, że ma zaburzenia pamięci i sugestywność nie dyskwalifikuje wartości dowodowej złożonych przez nią zeznań. Nie zauważono wpływu osób trzecich na treść składanych zeznań, które spełniają psychologiczne kryteria prawdopodobieństwa i mogą stanowić pełnowartościowy materiał dowodowy. Zdolność do adekwatnego spostrzegania sytuacji niosącej zagrożenie, czy związanej ze wspomnieniami takich zagrożeń jest u opiniowanej zmniejszona lub zniesiona całkowicie. Jej zdolność do należytego pojmowania podejmowanych przez nią działań o charakterze rozporządzającym swoim mieniem jest zmniejszona lub zniesiona całkowicie. Pokrzywdzona zawierając ustne umowy znajdowała się w stanie nie pozwalającym na swobodne i świadome powzięcie decyzji i wyrażenie woli, działała pod wpływem błędu.

(opinia sądowo – psychologiczna dot. T. G. k. 43-46, k. 181)

Zdolność do spostrzegania i odtwarzania spostrzeżeń u świadka W. K. jest na miarę jego poziomu intelektualnego. Procesy przypominania przebiegają w sposób niezaburzony, adekwatnie do wieku życia i poziomu rozwoju. Nie zauważono, aby miał tendencje do konfabulacji, czyli uzupełniania luk pamięciowych informacjami zmyślonymi, nierzeczywistymi czy też tendencyjnie skierowanymi przeciwko oskarżonym. Przejawia natomiast skłonności do ulegania sugestiom innych osób, gotowość ulegania naciskom otoczenia (naleganiom, groźbom, prośbom, zastraszaniu). To zmniejszony krytycyzm myślenia – charakterystyczny dla osób z obniżoną sprawnością intelektualną powoduje podatność badanego na sugestię. Z racji wyraźnego obniżenia rozwoju intelektualnego zdolność do adekwatnego spostrzegania sytuacji niosącej zagrożenie, czy związanej ze wspomnieniami takich zagrożeń jest u niego zmniejszona lub ograniczona. Jest on spowolniony, niezaradny życiowo, lękliwy w kontaktach z ludźmi. Złożone zeznania spełniają psychologiczne kryteria prawdopodobieństwa i mogą stanowić pełnowartościowy materiał dowodowy. Z psychologicznego punktu widzenia zeznania świadka są wiarygodnym źródłem informacji o przedmiotowym zdarzeniu.

(opina sądowo - psychologiczna dot. świadka W. K. k.181)

M. M. (1) urodził się w dniu (...). Legitymuje się wykształceniem średnim, z zawodu jest mechanikiem pojazdów samochodowych. Prowadzi własną działalność gospodarczą – prace budowlane, miesięczny dochód ok. 4000 złotych netto. Jest żonaty, na utrzymaniu ma troje dzieci w wieku – syn B. 18 lat, J. – 10 lat, W. – 6 lat. Żona pracuje w sklepie (...), osiąga dochody około 2100 złotych brutto, nie karany, nie leczony psychologicznie, psychiatrycznie, neurologicznie ani odwykowo

Nie był leczony psychologicznie, psychiatrycznie, neurologicznie, ani odwykowo.

(dane osobopoznawcze dot. M. M. (1) k.118

informacje podane przez oskarżonego do protokołu k.148v.)

S. S. (2) urodziła się w dniu (...). Legitymuje się wykształceniem zawodowym, po kursach krawieckich. Jest bezrobotna, opłaca KRUS, na utrzymaniu córki. Jest w separacji, nie posiada nikogo na utrzymaniu.

U S. S. (2) nie stwierdzono objawów choroby psychicznej, ani cech upośledzenia umysłowego. Nie jest uzależniona od alkoholu, ani od narkotyków. Stwierdzono zaś u niej zaburzenia adaptacyjne depresyjne na podłożu przewlekłej sytuacji stresowej. W czasie dokonywania zarzucanego jej czynu miał zachowaną zarówno zdolność rozpoznania znaczenia czynu, jak i możliwość pokierowania swoim postępowaniem.

(dane osobopoznawcze dot. S. S. (2) k.117

informacje podane przez oskarżoną do protokołu k. 148v.

opinia sądowo – psychiatryczna k. 192)

M. M. (1) nie był dotychczas karany.

(dane o karalności k. 95)

S. S. (2) nie była dotychczas karana.

(dane o karalności k. 96)

M. M. (1) nie przyznał się do dokonania zarzucanego mu czynu.

W postępowaniu przygotowawczym wyjaśnił, że teściowa opiekowała się T. G. i poprosiły go o remont mieszkania. Zgodził się, był osobą bezrobotną oczekiwał na dotację, chciał założyć własną firmę remontowo – budowlaną. Nie pobierał absolutnie żadnych pieniędzy od T. za wykonaną pracę, bo jest człowiekiem uczciwym, zrobił to z dobroci, chciał pomóc T. i teściowej, bo jej warunki były tragiczne. W okresie wakacyjnym rozpoczął remont, gdy dokonywał zakupów materiałów do wykonania prac to zawsze brał rachunki i starał się z T. co tydzień rozliczać, ona rachunków nie chciała. Nie pobrał kwoty 21.410 za wykonaną pracę, przy remoncie nie wziął ani złotówki. Podczas remontu korzystał z pomocy taty i kolegi.

W postępowaniu sądowym wyjaśnił, że remont był przeprowadzony rzetelnie z dniem 01 sierpnia remont był rozpoczęty i trwał trzy tygodnie, zaczął w poniedziałek, a skończył w czwartek. W między czasie było święto we wtorek też pracował i w sobotę i niedzielę też pracował, nie chciał się go podjąć. Za namową teściowej i sąsiada T. rozpoczął remont. Remont robili w trzy osoby, w tym był on. Robił też jego kolega J. A. i jego tata S. M.. Pomagał chłopak, który dorabiał sobie w wakacje K. P. z drugiej wsi. Uważa, że remont wykonał rzetelnie, materiały kupował w marketach i w hurtowni, w której zaopatruje się od wielu lat. Brał potwierdzenia z marketów i hurtowni. Chciał je dać pani T. lub panu W. bratu, ale oni nie chcieli. Chował je w koszulkę do przetrzymania. Oficjalnie prowadzi działalność gospodarczą od tamtego roku, a nieoficjalnie od 15 lat. Całe mieszkanie w środku było obite płytami karton-gips sufit i ściany plus

belki. Tynkowanie komina, bo był krzywy i rozpadał się. Chciał go rozebrać, ale pan T. kazał go wzmocnić i otynkować. Wzmocnili go w ten sposób, że wykopali okop na pół metra i wylewkę, żeby go wzmocnić. Była robiona elektryka i hydraulika, na prośbę pana T. była odprowadzona kanalizacja, była zdjęta drewniana podłoga, zrobiony był chudziak, na chudziak poszedł styropian dwa razy po 5 cm., na to wylewka i płytki. Pomalowane były pomieszczenia, montaż bojlera, karniszy, kuchni gazowej, którą dał z mieszkania, które remontował przed panią T.. Pani T. była zadowolona po remoncie, dostał nawet małą premię w kwocie 100 zł. od pani T.. Jest zdziwiony tym zapisem o materiałach niepełnowartościowych, bo materiały były kupowane w hurtowni i markecie i na składzie budowlanym styropian wraz z cementem.

Ten pierwszy dokument na k. 18, to jest wycena dla Pana T., było sporządzone około listopada na prośbę pana T., to jest robocizna i materiały. Część rachunków zaginęła, czyli nie na pełną kwotę, to przedstawione jest, to co posiada.

Te środki na zakup materiałów otrzymywał po ich zakupie, najczęściej robił to w piątek w przypadku pokrzywdzonej. Ta kwota za materiały to nie jest kwota 100 %, ale szacunkowa, brakuje rachunków za płytki, karnisze, cement, styropian i część hydrauliki. Za usługę otrzymał 8000 złotych, ale ta kwota która jest wskazana 13.310 zł. to była szacunkowa wartość robocizny. Nie odpowie na dzień dzisiejszy, czy taką kwotę 21.410 złotych otrzymał. Na pewno nie otrzymywał więcej niż 20.000 zł. Za robociznę też otrzymywał w częściach, pierwsza rata za robociznę była w drugim tygodniu pracy, a druga rata za parę dni, a trzecia w ostatni dzień wykonania pracy. Tak wszystkie rachunki obrazują, to co wykonane zostało u pani G.. Nie ma tutaj rachunku do zaworu do bojlera, który zakładał już po skończonej pracy. On kosztował ok. 40 zł.

Wszystko to co miałem, to przedstawiłem, myślałem, że to są te rachunki.

To jest prawda, że wziął pieniądze za wykonaną usługę, był wtedy wystraszony. Starał się wtedy z Urzędu Pracy żeby mógł rozpocząć swoją działalność, gdyby wziął pieniądze od pani T., to dotacja mogła przepaść, z drugiej strony chciał pomóc. W tym czasie teściowa, jak tam pracował bywała codziennie u pani T.. Ona przynosiła śniadanie, obiad, kolację, sprzątała, pomagała pani T.. Teściowa mieszka przez płot z panią T.. Przebywał tam jeszcze J. T., przychodził też jego szwagier, też pomagał. Większość pani T. była w domu, dwa razy gdzieś była z mamą, z nimi nie byłem. Raz wie, że jego żona pojechała z nimi, a drugi raz nie wie. Żałuje, że ten remont zrobił.

(wyjaśnienia oskarżonego M. M. (1) k. 100-101, k. 149-150)

S. S. (2) nie przyznała się do dokonania zarzucanego jej czynu.

W postępowaniu przygotowawczym wyjaśniła, że od 4-5 lat opiekowała się T. G. i W. K., gotowała, sprzątała, odwiedzała. Otrzymywała od T. 200-300 złotych na proszek i inne rzeczy, które wykorzystywała w swoim domu. Dokonywała z T. wypłat z banków, nigdy nie była upoważniona do żadnego konta. Założyła nowe konto T. w K. bo bała się brata, że z J. T. wybierze pieniądze. Nigdy nie wzięła od niej żadnych pieniędzy. Jak w banku wypłacała pieniądze to zawsze chowała do swojej torebki, ona nigdy nie wzięła od niej tych pieniędzy. Nie namawiała T. do wypłaty pieniędzy. Ona mówiła, że chce je wypłacić i mieć przy sobie. W postępowaniu sądowym wyjaśniła, że dostawała pieniądze, ale nie wzięła sama. W pół do ósmej rano szła do T. G. i W. K.. Wylewała to wszystko, co znajdowało się w przenośnej toalecie i myła to wszystko. Później szła po mleko do sąsiada, przynosiła mleko, robiła śniadanie pani T. G. i jej bratu. Po śniadaniu pozmywała i szła do domu koło 9.00 wziąć leki insulinę i znowu przyszła. Szykowała obiad, a wcześniej robiła to u siebie. Później brała pranie nosła do siebie, żeby uprać, po obiedzie przychodziła i zmywała, a kolację robili sobie sami. W 2017r. cały rok zajmowała się T. i W., a w 2016r. od 15 grudnia do końca każdego miesiąca, a wcześniej pracowała w W.. 3-4 lata opiekowała się T. i W.. Od marca tego roku się nimi nie opiekuje, bo pan T. powiedział, żeby się stamtąd wynosiła. Pan T. to jest sąsiad. Pan W. K. przepisał to gospodarstwo na pana T. i on powiedział, że nie ma prawa tam wchodzić. Nikt się nimi nie zajmuje, tam jest syf i malaria. Pan W. S. (2) powiedział, że biorą panią T. do (...) Starców. W. S. (2) jest chyba dalszą rodziną do pani T.. W. K. nie ma żołądka, zaczęła im gotować. To jest nie prawda, co jest zarzucone. Za tą opiekę dostawała pieniądze. Różnie dostawała czasami 1000 zł., nieraz mniej na dwie osoby. U G. gotowała dopiero po remoncie, a wcześniej robiła u siebie. T. zwracała za produkty żywnościowe. W 2016r. ona dawała 300 zł., prała, sprzątała. W ubiegłym roku ta kwota się zwiększyła w lutym 2017r. Jeździła z panią

T. do fryzjera, banku. W banku była trzy razy z panią T.. Wie, że to było lato, nie pamięta miesiąca, ani dnia. Pani T. pobierała pieniądze na remont, na zakupy. Raz było 40.000 pobrane, a później nie pamięta. Raz była przeniesiona kwota do innego banku. Nie była cała kwota przeniesiona, 10.000 zł. nie było przeniesione. Była przy wypłacie tych pieniędzy. Pani T. była z chodzikiem za każdym razem. Dwa razy zawiozła ich do banku jej siostra, a raz córka. T. pokazywała w banku dowód, tak na tej podstawie pani z banku wypłacała pieniądze. Raz wzięła, a dwa razy T., a jak przyjechała do domu to jej dawała. Nie wie, jak to się stało, że wzięła, ale jak przyjechała do domu to jej dawała. Ona dała jej wtedy jak 40 000 zł. wypłacone, 10 000 zł. za jej pracę, bo wcześniej nie płaciła, tylko te 200-300 zł. jej dawała. T. i W. mieli postawić pomnik swoim rodzicom i dali jej 10 000 zł. Oddała im te 10 000 zł. jakoś zimą, bo pan S. powiedział, że rodzina jest od stawiania pomnika, a 20 000 poszło na remont. Były kupione nowe łóżka, wersalki. Nie brała rachunków, bo nie myślała, że ktoś ją będzie oskarżał. T. dała jej na pralkę 1400 zł., bo wszystko było prane u niej i zepsuła się jej pralka. Nie były wystawiane żadne pokwitowania.

Jak były remonty, to była od rana do wieczora, cały czas się nimi opiekowała, jak były pieczone pączki, racuchy, myła ją.

Początkowo nastawienie pana T. było dobre, ale jak okazało się, że wszystko jest zrobione, oni wcześniej mieszkali jak w chlewie, nikt nie przyszedł nie sprzątał. Teraz opiekuje się jego żona. Gdyby on tego nie powiedział, że nie ma wstępu, bo to jest jego, to by pani T. do końca pomagała. Pani T. była bardzo zadowolona z opieki.

(wyjaśnienia oskarżonej S. S. (2) k. 105-106, k. 150v.-151)

Sąd Rejonowy dokonał następującej oceny zebranego w sprawie materiału dowodowego i zważył, co następuje:

Dokonując ustaleń faktycznych w niniejszej sprawie Sąd opierał się na zgromadzonym w sprawie i pozytywnie ocenionym materiale dowodowym. W ocenie Sądu, zebrany w sprawie materiał dowodowy zarówno w postaci dowodów osobowych, jak i nieosobowych wskazuje, iż oskarżeni **M. M. (1)** i **S. S. (2)** popełnili przypisane im przestępstwa. Przy czym, Sąd uznał za wiarygodne zeznania świadków W. S. (2), J. T., T. G., W. K., S. M., J. A., W. M., H. P., M. K. i S. K., w

w zakresie, w którym wzajemnie ze sobą korespondują tworząc logiczny ciąg zdarzeń związanych z doprowadzeniem do niekorzystnego rozporządzenia mieniem T. G.. Oczywiście przy ocenie relacji pokrzywdzonej oraz jej brata Sąd posiłkował się również opiniami sędowo – psychologicznymi dotyczącymi tych osób. Jednocześnie Sąd z dystansem podchodził do relacji najbliższych członków rodziny oskarżonych, a dokonując ich wartościowania zestawiał je z innymi uznanymi za wiarygodne dowodami. częściowo wyjaśnienia oskarżonego M. M. (1) k. 100-101, k. 149-150

częściowo wyjaśnienia oskarżonej S. S. (2) k. 105-106, k. 150v.-151

Mając na uwadze powyższe dowody Sąd co do zasady (za wyjątkiem okoliczności związanych z faktem dokonywania remontu mieszkania pokrzywdzonej i jej brata, oraz niewątpliwą pomocą udzielaną im przez S. S. (2) przy zwykłych czynnościach dnia codziennego), nie dał wiary wyjaśnieniom oskarżonych **M. M. (1)** i **S. S. (2)**, które stanowią jedynie przyjętą linię obrony zmierzającą do uniknięcia odpowiedzialności karnej. Przede wszystkim, oskarżony M. M. (1) w swych początkowych wyjaśnieniach wskazywał, jakoby pomagał pokrzywdzonej z dobroci serca, niejako „pro bono”, tymczasem jak się okazało później tak w istocie nie było. Podkreślić należy, iż gdyby faktyczną intencją oskarżonego była chęć pomocy starszym, schorowanym, niezaradnym życiowo ludziom, to nie tylko wykonałby im remont domu z należytą starannością, dbałością i fachowo, ale nade wszystko, byłyby w stanie udokumentować poniesione koszty związane zarówno z zastosowanymi materiałami, jak i robocizną. Tymczasem, oskarżony przedstawił rachunki, które zawierały pozycje zupełnie niezgodne z potrzebami remontowymi, nie wskazywały, jakie były rzeczywiste koszty tego remontu. Działania oskarżonego wskazują, że zupełnie nie dbał o to, aby podejmowane przez niego czynności były transparentne i nie budzące zastrzeżeń. Niewątpliwie było to efektem uznania, że pokrzywdzona T. G. i jej brat W. K. nie są w stanie rozliczyć go z faktycznych kosztów przedmiotowego remontu, gdyby były to osoby doskonale rozeznane w cenach, wykonanych pracach i zdolne do oszacowania, ile kosztują poszczególne materiały oraz robocizna oskarżony nigdy nie pozwoliliby sobie na taką nonszalancję. Zdaniem

Sądu było to działanie intencjonalne, a celem było wykorzystanie pokrzywdzonej i jej niezdolności do świadomego podejmowania decyzji, co obserwując zachowanie pokrzywdzonej na S. rozpraw jest widoczne na pierwszy rzut oka. Podobnie uczyniła oskarżona S. S. (2), będąc sąsiadką pokrzywdzonej T. G., miała nieograniczony do niej dostęp. Mając bowiem świadomość, że w jednej chwili T. G. stała się osobą majątną, gdyż otrzymała odszkodowanie, z którego środki pieniężne zostały ulokowane na koncie bankowym, zbliżyła się do niej, zdobyła jej zaufanie (co nie było rzeczą nader trudną w kontekście problemów zdrowotnych pokrzywdzonej oraz jej bezkrytycznej wiary w szczerą intencję S. S. (2)), a następnie wykorzystwała z pełną premedytacją brak zaradności życiowej i dojrzałości emocjonalnej. Nie negując faktu, iż oskarżona pomagała pokrzywdzonej w codziennym funkcjonowaniu, to nie czyniła tego z pobudek altruistycznych, lecz mając w polu widzenia płynące stąd korzyści finansowe. Jakkolwiek też Sąd nie podważa, iż opieka nad osobą starszą, z określonymi ograniczeniami ruchowymi jest zadaniem niezwykle trudnym, niemniej jednak w tym konkretnym przypadku to oskarżona wykorzystwała położenie pokrzywdzonej. Gdyby rzeczywiście przyświecały jej tylko czyste intencje, to podjęłaby działania ukierunkowane na możliwość udokumentowania zarówno wydatków związanych z jej opieką, jak wydatkami czynionymi na rzecz pokrzywdzonej, a nade wszystko, nie zawoziłaby sama (w towarzystwie jedynie córki i siostry) pokrzywdzonej do banku celem wypłaty pieniędzy i to trzykrotnie łącznie w kwocie 112.700 złotych. Takie zachowanie było absolutnie niedopuszczalne i świadczy o tym, że oskarżona celowo i świadomie, mając wiedzę o środkach pieniężnych pokrzywdzonej podjęła działania ukierunkowane na uzyskanie jak największych korzyści finansowych. Poza tym, wbrew temu co twierdziła początkowo, w czasie jednej z wizyt to ona wzięła i schowała pieniądze w kwocie 40.000 złotych (które rzekomo później przekazała pokrzywdzonej). Jednakże całokształt jej zachowań względem pokrzywdzonej oraz to, że sama T. G. nie była w stanie wskazać, gdzie podziały się pieniądze, przeczy takiemu stanowi rzeczy. Dla Sądu oczywiste jest, że pokrzywdzona T. G. (z jej pieniędzmi) stała się obiektem przestępczych zabiegów oskarżonych, którzy bez skrupułów wykorzystali ją. Co więcej, zdaniem Sądu, gdyby nie te właśnie pieniądze i to nie małe, pokrzywdzona zapewne nigdy nie mogłaby liczyć na takie zainteresowanie ze strony oskarżonych. W związku z tym, Sąd uznał, iż twierdzenia oskarżonych, w których nie przyznawali się do stawianych im zarzutów i przedstawiali odmienną od ustalonego przez Sąd przebiegu wydarzeń, są przyjętą przez nich linią obrony zmierzającą do uniknięcia odpowiedzialności karnej i jako takie nie zasługują na przymiot wiarygodności.

Za nie budzące wątpliwości i wiarygodne Sąd uznał pozostałe dowody nieosobowe znajdujące się w aktach sprawy, między innymi te, do których odwołał się czyniąc ustalenia faktyczne, a mianowicie w postaci dokumentów: zawiadomienie o wyłudzeniu pieniędzy złożone przez W. S. (2), protokół przyjęcia ustnego zawiadomienia o przestępstwie, pismo o przyznaniu odszkodowania, wyciąg z banku, umowa z Bankiem (...), zestawienie kosztów remontu, rachunki, notatka urzędowa, opinia sądowo – psychologiczna dot. T. G., protokół zatrzymania rzeczy, pismo i wyciąg z banku, płytę CD, protokół oględzin nagrania z banku, raport z opinii technicznej, dane o karalności, ślad przedmiotu Nr 1, dane osobopoznawcze, spis wydatków sporządzonych przez oskarżoną S. S. (2), opinia sądowo – psychologiczna dot. świadka W. K., opinia sądowo – psychiatryczna dotycząca oskarżonej S. S. (2), potwierdzenia z banku, umowa kupna – sprzedaży. Wskazane dowody nie były kwestionowane przez żadną ze stron, a i ich treść nie budziła wątpliwości.

Nie budzi wątpliwości, iż oskarżyciel publiczny postawił oskarżonym **M. M. (1)** i **S. S. (2)** zarzuty doprowadzenia pokrzywdzonej do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w wyniku wyzyskania niezdolności pokrzywdzonej do należytego pojmowania przedsiębranego działania wynikającego ze stanu zdrowotnego pokrzywdzonej niepozwalającego na swobodne i świadome podjęcie decyzji i wyrażenie woli, która działała pod wpływem błędu. W tym miejscu zaś wskazać należy, iż istota formy doprowadzenia do niekorzystnego rozporządzenia mieniem, jaką jest wyzyskanie niezdolności do należytego pojmowania przedsiębranego działania, nie polega na wykorzystaniu niewłaściwego pojmowania rzeczywistości przez pokrzywdzonego, lecz polega na wykorzystaniu przez sprawcę stanu będącego następstwem niezdolności do zrozumienia podejmowanych działania, braku zdolności do prawidłowej oceny. Przy wyzyskaniu takiej niezdolności nie jest konieczne ze strony sprawcy stosowanie jakichś szczególnych środków w rodzaju obietnic czy perswazji. Konstrukcja oszustwa poprzez wykorzystanie znamienia "doprowadza" jako charakteryzującego właściwą czynność sprawczą, która realizowana być może przez wprowadzenie w błąd, wyzyskanie błędu lub wyzyskanie niezdolności do należytego pojmowania przedsiębranego działania, zakłada

istnienie związku przyczynowego między zachowaniem sprawcy a zachowaniem pokrzywdzonego i rezultatem w postaci niekorzystnego rozporządzenia mieniem przez tego ostatniego (por. wyrok Sądu Apelacyjnego w Katowicach z 31.08.2000 r., II Aka 191/00, opubl. Prok. i Pr. 2001, nr 3, poz. 19; wyrok Sądu Najwyższego z 15.11.2002 r., IV KKN 618/99, LEX nr 75460). Ponadto znamieniem strony podmiotowej przestępstwa spenalizowanego w art. 286§1 k.k. jest umyślność. Treścią umyślności natomiast jest zamiar popełnienia czynu zabronionego, tj. zrealizowania rzeczywistości objętej znamionami jego strony przedmiotowej. Charakterystyczny dla strony podmiotowej tego przestępstwa zamiar bezpośredni powinien obejmować zarówno cel działania sprawcy, jak i sam sposób działania zmierzającego do zrealizowania tego celu. Sprawca nie tylko musi chcieć uzyskać korzyść majątkową, lecz musi także chcieć w tym celu użyć określonego sposobu działania lub zaniechania. Nie można uznać za wypełnienie znamion strony podmiotowej oszustwa sytuacji, w której chociażby jeden z wymienionych wyżej elementów nie jest objęty świadomością sprawcy. Brak jest również realizacji znamion strony podmiotowej w przypadku, gdy sprawca chociażby jednego z wymienionych elementów nie obejmuje chęcią, lecz tylko nań się godzi. O zamiarze sprawcy przesądza całokształt tak podmiotowych, jak i przedmiotowych okoliczności sprawy. Konstatując zatem, określone w art. 286 § 1 k.k. przestępstwo oszustwa jest przestępstwem umyślnym, zaliczanym do tzw. celowościowej odmiany przestępstw kierunkowych. Powyższe ujęcie znamion strony podmiotowej wyklucza możliwość popełnienia oszustwa z zamiarem ewentualnym. Zamiar bezpośredni winien obejmować zarówno cel, jak i sposób działania zmierzający do zrealizowania tego celu. Tym samym, brak umyślności w zamiarze bezpośrednim po stronie sprawcy wyklucza odpowiedzialność karną.

Mając na względzie dokonaną ocenę zebranego w sprawie materiału dowodowego i poczynione na jej podstawie ustalenia faktyczne, Sąd uznał, że oskarżony **M. M. (1)** swoim zachowaniem polegającym na tym, że w czasie od dnia 31 lipca 2017 roku do dnia 17 sierpnia 2017 roku w miejscowości S. gm. Ż., gm. Ż., pow. (...), woj. (...), działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej doprowadził T. G. do niekorzystnego rozporządzenia własnym mieniem w kwocie 8.770,76 złotych, w ten sposób, że za pomocą wyzyskania niezdolności pokrzywdzonej do należytego pojmowania przedsiębranego działania wynikającego ze stanu zdrowotnego pokrzywdzonej niepozwalającego na swobodne i świadome podjęcie decyzji i wyrażenie woli, która działała pod wpływem błędu, wykonał w jej domu w miejscowości S. nr 36 roboty remontowo-budowlane, dokonując zawyżenia obmiarów ilościowych wykonanych prac, stosując materiały niepełnowartościowe, zawyżając ilości i koszty wykonanych prac, pobierając zawyżone wynagrodzenie, czym działał na szkodę T. G. w kwocie 8.770,76 złotych, wyczerpał dyspozycję art. 286 § 1 k.k.

Natomiast zważywszy na dokonaną ocenę zebranego w sprawie materiału dowodowego i poczynione na jej podstawie ustalenia faktyczne, Sąd uznał, że oskarżona **S. S. (2)** w czasie od dnia od 18 lipca 2017 roku do dnia 16 sierpnia 2017 roku działając z góry powziętym zamiarem, w krótkich odstępach czasu w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, doprowadziła T. G. do niekorzystnego rozporządzenia własnym mieniem w kwocie co najmniej 40.000 złotych, w ten sposób, że za pomocą wyzyskania niezdolności pokrzywdzonej do należytego pojmowania przedsiębranego działania wynikającego ze stanu zdrowotnego pokrzywdzonej niepozwalającego na swobodne i świadome podjęcie decyzji i wyrażenie woli, która działała pod wpływem błędu, nakłoniła T. G. do wypłacenia pieniędzy z konta bankowego w kwocie 43.318,29 złotych, po czym je zabrała dla siebie bez zamiaru zwrotu, wykorzystując w/w nieświadomość pokrzywdzonej w zakresie przedsiębranego działania, czym działała, na szkodę T. G. w kwocie 43.318,29 złotych, wyczerpała dyspozycję art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k.

W ocenie Sądu przestępstwa, jakich dopuścili się oskarżeni **M. M. (1)** i **S. S. (2)**, cechuje znaczny stopień społecznej szkodliwości. Taka ocena stopnia społecznej szkodliwości czynu oskarżonych odpowiada dyrektywom z art. 115 § 2 k.k. Postawa oskarżonych świadczy o całkowitym braku poszanowania obowiązujących norm prawnych. Przede wszystkim, jednak zważyć należy, iż oskarżeni swoje przestępcze zabiegi skierowali wobec starszej i schorowanej osoby, która nie będąc zdolną ze względu na swe ułomności wynikające ze stanu zdrowia do należytego pojmowania przedsiębranego działania zaufała im, wierzyła, że są to osoby, które pomagają jej z przyczyn altruistycznych, ale niestety była w głębokim błędzie. Bowiem oskarżeni w sposób świadomy i cyniczny zmanipulowali i wykorzystali pokrzywdzoną T. G..

Zebrany w sprawie materiał dowodowy pozwala w ocenie Sądu na przyjęcie, iż zarówno oskarżony **M. M. (1)** i **S. S. (2)** dopuścili się popełnienia zarzucanych im czynów umyślnie z zamiarem bezpośrednim. Przypisane zaś oskarżonym czyny miały charakter zawiniony. W ustalonym bowiem stanie faktycznym oskarżeni mogli zachować się zgodnie z prawem i nie zachodziły żadne okoliczności, które z uwagi na osobowość oskarżonych mogłyby wpływać ograniczająco na możliwość ich zachowania się w sposób zgodny z prawem, czy też okoliczności, które wyłączałyby ich winę. W przypadku oskarżonej **S. S. (2)** podkreślić należy, iż w momencie podejmowania przypisanego jej działania przestępnego oskarżona była w pełni poczytalna (pomimo stwierdzonych u niej zaburzeń adaptacyjnych depresyjnych na podłożu przewlekłej sytuacji stresowej). Stwierdzenie to jest w pełni uzasadnione w świetle orzeczenia sądowo – psychiatrycznego dotyczącego oskarżonego. Z opinii wszak biegłych lekarzy psychiatrów jednoznacznie wynika, że oskarżona w chwili popełnienia zarzucanego jej czynu miała zachowaną zdolność rozpoznania jego znaczenia i zdolność do pokierowania swoim postępowaniem. W ocenie Sądu opinia ta jest jasna, pełna, kompletna i nie zawiera sprzeczności, a także spełnia wszystkie wymogi, o jakich mowa w treści art. 201 k.p.k. Nadto pochodzi od osób fachowych i bezstronnych nie zainteresowanych korzystnym rozstrzygnięciem na rzecz którejkolwiek ze stron procesu. Ponadto, w ocenie Sądu, czyny przypisane oskarżonym **M. M. (1)** i **S. S. (2)** były bezprawne, a stopień ich społecznej szkodliwości był wyższy niż znikomy.

Przy wyborze rodzaju i rozmiaru kar Sąd baczyl, aby były one adekwatne do stopnia winy sprawców, stopnia społecznej szkodliwości czynów przez nich popełnionych, jak również współmierne do wagi i okoliczności popełnionych czynów oraz do stopnia naruszonych przez oskarżonych dóbr prawnie chronionych.

Wymierzając oskarżonym kary za przypisane im przestępstwa Sąd na korzyść oskarżonych **M. M. (1)** i **S. S. (2)** poczytał im dotychczasową niekaralność. Sąd zaś uwzględnił na niekorzyść oskarżonych wartość wyrządzoną szkody, działanie w celu osiągnięcia korzyści majątkowej oraz fakt, że obiektem ich działań stała się schorowana i bezbronna starsza kobieta. Wysoce naganne jest też to, że pod przykrywką rzekomej pomocy pokrzywdzonej oskarżeni podejmowali przestępcze zabiegi ukierunkowane na doprowadzenie jej do niekorzystnego rozporządzenia jej mieniem, co skutkowało przejęciem środków pieniężnych pokrzywdzonej w wysokości określonej w przypisanych im czynach.

Mając powyższe na uwadze Sąd doszedł do wniosku, że karami adekwatnymi do winy i stopnia społecznej szkodliwości zarzucanych oskarżonym przestępstw będą:

- w stosunku do oskarżonego **M. M. (1)** kara 10 miesięcy pozbawienia wolności;
- w stosunku do oskarżonej **S. S. (2)** kara 10 miesięcy pozbawienia wolności.

W aspekcie powyższego, w ocenie Sądu nie ma podstaw do izolacyjnego oddziaływania na postawę oskarżonych, a jedynie słusznym rozwiązaniem jest surowe napiętnowanie ich występku. Stąd też Sąd wymierzył oskarżonym kary pozbawienia wolności na wskazanym powyżej poziomie z warunkowym zawieszeniem ich wykonania na okres próby, przy czym w stosunku do każdego z oskarżonych na czas 2 lat. Okres ten, w ocenie Sądu, pozwoli na weryfikację pozytywnej prognozy kryminologicznej postawionej wobec oskarżonych. Kary te w połączeniu z efektywnie zastosowaną sankcją w postaci środków kompensacyjnych, zdaniem Sądu, powstrzymają oskarżonych od popełnienia w przyszłości przestępstw, a w społeczeństwie wzmocnią przekonanie o skuteczności udzielonej przez państwo ochrony prawnej. W tym miejscu wskazać trzeba, iż Sąd stwierdził, że istnieją podstawy do zastosowania instytucji warunkowego zawieszenia wykonania kary pozbawienia wolności wobec oskarżonych. W związku z tym, Sąd uznał, iż słusznymi karami będą nieizolacyjne kary pozbawienia wolności w wymiarze wskazanym powyżej i warunkowo zawiesił oskarżonym wykonanie orzeczonych kar pozbawienia wolności ustalając 2 – letnie okresy próby. Sąd stoi na stanowisku, iż oskarżeni zrozumieją naganność i karygodność swojego postępowania i w przyszłości nie popełnią przestępstwa. W związku z tym, w ocenie Sądu jest to wystarczające dla osiągnięcia celów kary, a w szczególności zapobiegnie powrotowi do przestępstwa. Jednocześnie Sąd uznał, iż zasadnym jest zobowiązanie każdego z nich w okresie próby do informowania kuratora o przebiegu okresu próby na piśmie co sześć miesięcy od

uprawomocnienia się wyroku, a decyzja ta uzasadniona jest potrzebą stałej kontroli umożliwiającej Sądowi wgląd w przebieg okresu próby, ale również ma na celu ułatwienia oskarżonym przestrzeganie porządku prawnego.

Stosownie do art. 46 § 1 k.k. Sąd zobowiązał:

- oskarżonego **M. M. (1)** do naprawienia szkody w całości poprzez zapłatę na rzecz pokrzywdzonej na rzecz pokrzywdzonej T. G. kwoty 8.770,76 złotych;
- oskarżoną **S. S. (2)** do naprawienia szkody w części poprzez zapłatę na rzecz pokrzywdzonej na rzecz pokrzywdzonej T. G. kwoty 40.000 złotych.

W oparciu o treść art. 627 k.p.k. i art. 633 k.p.k. w zw. z art. 2 ust. 1 pkt 3 Ustawy z dnia 23 czerwca 1973 roku o opłatach w sprawach karnych (Dz. U. z 1983 roku, Nr 49, poz. 223 z późn. zm.), uznając, że oskarżeni są w stanie ponieść je bez uszczerbku dla utrzymania siebie i najbliższych członków rodziny, Sąd zasądził na rzecz Skarbu Państwa od:

- oskarżonego **M. M. (1)** kwotę 1792 złote tytułem zwrotu poniesionych w sprawie wydatków oraz kwotę 180 złotych tytułem opłaty;
- oskarżonej **S. S. (2)** kwotę 2174 złote tytułem zwrotu poniesionych w sprawie wydatków oraz kwotę 180 złotych tytułem opłaty.

W skład wydatków poniesionych przez Skarb Państwa od chwili wszczęcia postępowania weszły opłaty przewidziane za udzielenie informacji z rejestru skazanych na podstawie art. 618 § 1 pkt 10 k.p.k., a także §1 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 18 czerwca 2014 roku w sprawie opłat za wydanie informacji z Krajowego Rejestru Karnego (Dz. U. z 2014 roku, poz. 861), ryczałt za doręczenie wezwań i pism w postępowaniu przygotowawczym i w postępowaniu sądowym na podstawie art. 618 § 1 pkt 1 k.p.k. i §1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 18 czerwca 2003 r. w sprawie wysokości i sposobu obliczania wydatków Skarbu Państwa w postępowaniu karnym (j. t. Dz. U. 2013, Nr 663) oraz należności biegłych i instytucji wyznaczonych do wydania opinii na podstawie art. 618 § 1 pkt 9 k.p.k.